

[Indenrigsministeren.]

og da på så lidet konkret en måde, at oplysningerne er uden statistisk værdi.

Man har imidlertid nu efter en fornyet henvendelse fra folketingets arbejdsmarkedsudvalg ved revision i 1976 af vejledningen til blanketten ved anmeldelse af arbejdsulykker til arbejdstilsynet anmodet om yderligere oplysninger, der skønnes at have interesse, f. eks. oplysning om eventuel påvirkning fra medicin, alkohol, narkotiske midler o. lign. Så sent som den 25. november 1976 har arbejdsministeren over for folketingets arbejdsudvalg udtalt, at såfremt der i forbindelse med drøftelsen i folketinget af denne redegørelse om alkoholproblemer måtte opstå behov for nærmere belysning af de eventuelle sammenhænge mellem alkoholproblemer og arbejdsulykker, som ikke har kunnet klarlægges ved enkle statistiske metoder, vil dette spørgsmål, når arbejdsmiljøinstituttet efter arbejdsmiljøloven er oprettet, kunne henlægges til undersøgelse i instituttet, muligt i samarbejde med socialforskningsinstituttet.

I den offentlige debat har der gennem lang tid fra forskellig side været fremsat et ønske om at øge færdselssikkerheden ved at indføre faste promillegrænser i færdselsloven.

Regeringen og et flertal i folketinget blev i sidste samling overbevist om rigtigheden af den fremførte argumentation. I sommeren 1976 fik vi ved en ændring af færdselsloven indført faste promillegrænser. Det er nu således, at der vil kunne ske domfældelse for promillekørsel, hvis en motorfører har indtaget spiritus i et sådant omfang, at alkoholkoncentrationen i den pågældendes blod under eller efter kørslen overstiger 0,80 promille. Samtidig blev politiets adgang til at foretage alkoholtest udvidet.

Det er regeringens håb, at vi gennem disse nye regler kan være med til at begrænse de helt meningsløse ulykker, hvor spiritus er hovedårsag eller medvirkende årsag.

Det kan endvidere nævnes, at politiet i stigende grad bliver belastet af arbejde med behandlingen af personer, som indsættes i detentionerne. Antallet af detentionsindsatte er i perioden fra 1960 til 1975 steget fra ca. 18.000 til godt 24.000 personer pr. år.

Hovedgrundlaget for anbringelse af berusere i detentionerne var overtrædelse af politivedtægtens bestemmelser om beruselse på offentligt sted. I forbindelse med begrænsningen i anvendelse af forvandlingsstraf i stedet for bøde har justitsministeriet tiltrådt en indstilling

fra straffelovrådet om, at der normalt ikke bør rejses tiltale i disse sager.

Efter at den strafferetlige følge af beruselse således er trådt i baggrunden, er detentionsanbringelse i de fleste tilfælde blot blevet begrænset til anbringelse af de pågældende. Der er ikke i større omfang mulighed for at yde personer, der er indsat i detentionerne, en lægelig eller socialbetonet behandling eller hjælp.

Der begås et stort antal lovovertrædelser under indflydelse af alkohol, og en stor del af kriminalforsorgens klientel har svære alkoholproblemer.

Om forekomsten af svære alkoholproblemer blandt kriminalforsorgens klientel kan henvises til den undersøgelse, der er offentliggjort i betænkning 752/1975 Kriminalforsorg-Socialforsorg, bind II, side 75, ff. Denne undersøgelse viste, at i 1973 havde 29 pct. af klienter under ambulant behandling og tilsyn af kriminalforsorgen et særligt vilkår vedrørende alkohol. Bl. a. på grundlag af denne undersøgelse antages det, at i hvert fald en tredjedel af kriminalforsorgens til enhver tid værende klientel – der udgøres af ca. 3.200 frihedsberøvede og ca. 5.000 under ambulant tilsyn – har alkoholproblemer.

Det er erfaringen, at det er den del af klientelet, der har alkoholproblemer, der relativt hyppigst falder tilbage til ny kriminalitet.

Selv om det forekommer, at der i forbindelse med udgang fra et fængsel fastsættes særlige vilkår, f. eks. om antabusbehandling, vil spørgsmålet om alkoholistbehandling i første række vedrøre personer under ambulant tilsyn.

For personer, der er betinget dømt eller prøveløsladte, indeholder straffeloven henholdsvis i § 57 og § 39 hjemmel til at bestemme, at de pågældende skal undergives tilsyn og overholde bestemte vilkår, som findes formålstjenlige. Blandt sådanne vilkår nævnes forskellige, der vedrører alkohol. Det i praksis almindeligst anvendte går ud på, at den pågældende, såfremt tilsynsmyndigheden finder det fornødent, skal underkaste sig en lægeligt godkendt behandling mod misbrug af alkohol.

Et vilkår kan ikke gennemtvinges ved direkte tvang, men overtrædelse kan for så vidt angår en betinget dømt indebære, at sagen på ny indbringes for retten med henblik på fastsættelse af en ubetinget straf, og for så vidt angår en prøveløsladelse, at den pågældende bliver genindsat til fortsat strafudståelse.

Af den nævnte undersøgelse fremgik, at det